

[Kjær Rasmussen.]

Hr. Knud Nielsen siger, at VSerne bevæger sig rundt i en drømmeverden. Ja men hvorfor argumenterer man ikke hellere fra socialdemokratisk hold? Man nøjes blot med at sige noget i retning af, at VSerne svæver rundt som alfer i en eller anden drachmannsk drømmeverden.

Vi peger ikke kun på militærvæsenet. Vi nævner også det offentlige finansiering af benzinstationer og bankpaladser, og vi har nævnt skatteprovenuet af de milliarder, der snydes i skat. Hr. Knud Niensens parti må gå ind for disse ting. Hr. Knud Niensens parti har i alt fald ikke søgt at ændre disse ting, da man havde mulighed for det.

Socialdemokratiet vil have fuld stipendiestøtte, siger hr. Knud Nielsen. Nu ved hr. Knud Nielsen altså, hvad en fuld stipendiestøtte koster; det kan han læse i VS's forslag. Må jeg så ikke spørge: når vi nu skal opretholde alle disse ting, som kapitalisterne så gerne vil have os til at opretholde, hvordan i alverden vil hr. Knud Nielsen så få finansieret sin socialdemokratiske fulde stipendiestøtte? Det må dog være et rimeligt spørgsmål at stille hr. Knud Nielsen, og jeg synes ærlig talt, han skylder os svar.

Hr. Knud Bro mener, at 5-6 milliarder kr. er aldeles urimeligt, og hr. Knud Bro kan slet ikke forestille sig, hvordan i alverden man skulle kunne skaffe disse penge. Nu har jeg sagt indtil flere gange, hvordan vi kan skaffe disse penge, og så kan man jo håbe på, at hr. Knud Bro vil være med til det. Det bliver nok et forfængeligt håb.

Hr. Enggaard savner oplysning om den skønnede omkostning ved VS's forslag. Se, hvis hr. Enggaard nu til denne gang havde læst på lektien, ville han i bemærkningerne til forslaget have set et beløb, som i alt fald ikke er mindre end det, hr. Enggaard nævner, som havde været fremme i udvalget sidste år. Iøvrigt synes jeg da ikke, hr. Enggaard burde klandre os, fordi vi af spæringshensyn lader os nøje med den gamle sats, der stod nede i trykkeriet fra sidste år; hr. Enggaard må vise lidt overbærenhed.

Så er der hr. Valbak, som ikke tror, at de 15-årige vil kunne administrere pengene. Nej, det er klart, når man aldrig nogen sinde prøver på at sætte dem til at administrere, vil de aldrig få lært det. Så vidt jeg kan se, er det, hr. Valbak siger, kun en dår-

lig undskyldning for, at alt skal blive, som det var. Hr. Valbak er principielt enig med os om fuld stipendiestøtte, men så må jeg også spørge hr. Valbak: hvordan i alverden vil det radikale venstre skaffe midler til denne fulde stipendiestøtte?

Hr. Morten Lange siger, at VS's forslag ikke er af denne verden. Jeg er enig i, at det ikke er af denne kapitalistiske verden; det har jeg fået at vide indtil flere gange i dag. Men egentlig troede jeg nu også, at hr. Morten Lange ønskede sig en anden verden, og så skulle vi vel kunne mødes dér. Det andet, synes jeg, er noget prangersnak, som man kan høre det rundt omkring på fåremarkederne — ja, nu nævnte jeg det, fordi jeg bor i nærheden af Ho i Vestjylland, hvor vi har sådan noget en gang imellem.

Jeg må altså konstatere, at der fra de øvrige partiers side ikke har været nogen argumentation overhovedet imod det forslag, vi her har fremsat. Man har talt om drømmeri og mange, mange andre ting, og det eneste, der i og for sig manglede, var, at man havde sagt til VS, at vi med dette forslag har krænket folketingets værdighed. Det sagde man dog ikke.

Hanne Reintoft: Ministerens forslag har været ventet længe, fordi uddannelsespolitikken i de senere år er trådt stærkt i forgrunden. Fra alle grupper af unge under uddannelse rejstes krav om forbedring og demokratisering, og fra helt andre synsvinkler ser vi arbejdsgivere og politikere beskæftige sig med problemerne omkring uddannelsespolitikken. For de sidste er det nødvendigt at sørge for tilstrækkelig og tilstrækkelig uddannet arbejdskraft, hvis erhvervslivets situation fortsat skal være nogenlunde gunstig. Man må huske, at inden for den umiddelbare produktionsfære står også arbejdsgivere og aktionærer magtesløse over for en proces, fremkaldt af den hastigt voksende sammenfletning af produktivkræfterne, der skaber en stadig snævrere afhængighed mellem de forskellige produktionsgrene. I dag under den tekniskvidenskabelige revolution er der derfor et stigende behov for en særlig type produktionsarbejde, der foruden en omfattende faglig-teknisk viden også besidder en høj ansvarsbevidsthed over for de maskiner og den produktionsproces, den enkelte skal